

Mâziye Mektup

– Ahmet TURGUT · 02 Eylül 2011

Yıllar sonra vurup gönül kapıma
Ben geldim ne olur aç diyorsunuz
Farkında mısınız bilemem ama
Benden ne zor bir şey istiyorsunuz

Günleri ayları kaldığı yerden
Eklemek ne zordur bilir misiniz?
Bir ışık gözleyip pencerelerden
Beklemek ne zordur bilir misiniz?

Açardım içinde olsaydı eğer
Dünden bir hâtra bir iz bir artık
Kalmadı alacak zerre kadar yer
İnanın yeniden açamam artık

Ne sözler söyledim dinlemediniz
Öylece bırakıp gittiniz işte
Alaylı sözlerle unut dediniz
Sonra bir kenara ittiniz işte

Oysaki sizdiniz gündüzüm gecem
Oysa hayâlimde bir siz vardınız
Sizdiniz dilimden düşen her hecem
Tuttuğum her falda siz çıkardınız

Harfler yutulurdu karşınızdayken
Bakışınız beni yere çarpardı
Dilim tutulurdu karşınızdayken
Kalbim bir kuş gibi kanat çırpardı

Hasretin nârında pişmeden önce
Mecnunuydum elâ gözlerinizin
Neden tutmadınız düşmeden önce
Manâsı yok artık sözlerinizin

Bir kere yutkunur düşünür insan
Çarptığı kapıya dönmek de neymiş
Eğer aklınızda kalmışsa îzan
Bir sorun bunca yıl nerelerdeymiş

Söyleyin bir anda çıkıp giderken
O ardına bile bakmayan kimdi
Ben artık her şeye vedâ ederken
Kapımı ne diye çaldınız şimdi

Yağmurdu kesildi, rüzgârdı durdu
İndi duvarlardan gülen resminiz
Ah şu ihtiyarlık beni de vurdu
Unuttum sâhiden neydi isminiz

Seslenmeyin boşa ses çıkmaz yoktan
Dilinizi neden yoruyorsunuz
Bir ben vardı bende kayboldu çoktan
Söyleyin siz kimi soruyorsunuz

a.t.a

01.09.2011